

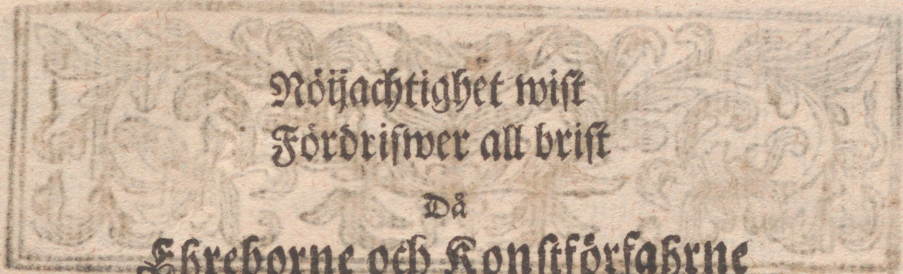
**Nöijachtighet wist
fördriver all brist då
ehreborne och
konstförfahrne mest...**

Lanaeus, J.

1700-1829 81 Cbza 4:o 1714 Sälström

National Library
of Sweden

Nöjachtighet wist
Fördriswer all brist

Da

Ehreborne och Konstförfahrne

W^{est}. JONAS

SÄSSERMAN

Samt

Ehreborne och mycket Dngbesamme

MARGARETA

BRUNN

Medh hwarannan ingingo ett Christeligt Aichta
förbund i Förnämt Folcks samwäm!

Betrachtadt /

Stockholm den 6. Maji 1714.

Pfal. 112: v. 1, 2, 3.

Säll är then Man som fruchtat HERRAN /
then stoor lust hafwer til hans budh. Hans Såd
skal wäldig wara på Jordene / the frommas släch-
te skal wälsignat warda. Rijkedom och ymnog-
het skal wara i hans huus.

Pfal. 128: v. 1, 2, 3.

Tu skalt föda tigh af tina händers arbete / säll
äst tu och wäl är tigh. Tin Hustru skal wara så-
som ett fruchtsamt wjntträ alt omkring i titt huus /
och tin Barn som Oljo qwistar fring om titt bord.
Sij altså warder wälsignat then Man som HERR-
an fruchtat.

Land alt vnder himmelens Pol, som finnes
af pracht och af värde/
Dyrbar är ej någon ting meer än nödfamt
och roligt sinne.

Hvad är *Gangis* glimmande sand? Hvad
Pactols gulldnga strömmar?
Hvad *Salmons* härliga ståt? Hvad *Plaros*
sinnrika hiärna?

Intet: Så är ock alt meer ångslan / oro och qvilda /
Ther icke nödfamt groor / ther hiertat ej blifwer i hwila.
Gullklimpen hiertat wäl rör / doch *Midas* han somnar onödger.
Ähre, siuk söker alt fort på ähre. trappan högst komma:
Faller då hiulet omkring / blir sinnet oroligt och grumlot.
Hvad gör at *Mars* så wida omkring all werlden mänd fråta?
Om ej misnödfamt som the krönta ofta misöfwer/
I oförnödfamt och begär til ähra och häfwer.
Sällan i haus eller haf nu mehra förnödfamt finnes.
Giller och nåt en hwar til then andras skada vthställer;
Hwem blir ock mätter af sitt? Hwem wil nu nedrigast sittas?
Ingen blir widh sitt stånd: Hwem wil then fattiga söka?
Wyligt lycksalig är then som weet sitt pund nedergraswa/
Nöd vthi måttelighet / troor Gudh som nådigt alt lagar /
Han gör fattigan rijk: en rijkan toom låter blifwa:
En fattig han sätter så högt som rijkan sällan kan klifwa.
Ar tiden swår och plågorna mång som landet vthöder /
Nödfachtig tryter ej godt / från högden han hielpen wiß röner/
Hinner ock ändtlig fram / om hästen i traf ej vthårdar.
Ty går Herr Brudgum til fredz en trogen maka sigh söker /
Ej söker han höghet / ej godz / hans hog ther på icke softar /
Han stannar widh ensam en Ross / som flygande fogel ej håller.
Mitt i dygdens lusthus sin hog. Han diupast nedhäncker /
Ej kan *Mars* med sitt hoot / ej kan motgång honom trängia:
Nödfamt

Nöjsambhet här är ej långt / honom hoppet ej felar med mehra.
Stadighet prisar sin kraft / widh then som gäsworna delar.
SERMMEN han rinner doch fort ej honom owäder kan
hundra:

Ej winter / ej sommar ell' währ / ej regn / ej snö eller dämpa;
Ty står thet ERIDE fast som fins thet wara planterat:
Thes löf förfalnar ej / men blomstras och widgar sig mehra.
Herz Brudgum haat gillat medh sijn och alswar i blom-
strande yngdom /

Wthi lästlig en kånst hans möda städse haat funnit;
At wist äldren grå kan winna sin fullnad i slögdum /
Then wthi frodige ähr widh mandans mästerlig öfning /
Är medh wako och swett nödjachtigt yrkat och anstält /
Thetta wist winner beröm och prys af ädige Buskar /
Hwilkom lättia och slärd är styggat' än mödan för födan:
Men at hugsa sig om seen barn-skoor äre wthslatne /
Och en Yngerswän täck sig gitter försörja och sina:
Smugga medh wittrom sinn til fregdade Jungfrue-kammar /
Spela thet grönt behändt medh sin lyffärgade Tärna:
Medan ock frågan är frj thet äska lgodt gifte och sänglag;
Skattas för dyrbare ting / och menar at himmelens fäste /
Medh thes glimmande häär / watuströmar och brusande böljor /
Jämte heel Jordanes kretz thet öfwer sig frögdar och hugnar.
Lefwer i sänjo och frögd til thes grå hären the blåneckia /
Gudz nåde fylle ehrt huus och hyslorne andra bewijste /
Och ledsage medh sig til Abram Isak och Jacob /
In på grön himmelens högd thet heligas samfund sig frögdar!

Troligen önskat af

J. LANÆO.

Nyl.

